

[Handelsministeren.]

Hr. Guldberg havde en bemærkning om, at lidt af det, vi sagde, kunne ægges til modsigelse. Jeg er glad for, at både han og jeg er typer, der ikke sådan lader os ægge til modsigelse, men koncentrerer os om det saglige indhold, og det takker jeg for. Jeg er aldeles enig med hr. Guldberg i, at det vil være værdifuldt, om vi for i hvert fald lovforslag nr. 130's vedkommende kan få en så hurtig behandling, at vi på et rimeligt tidspunkt kan nå at ratificere.

Jeg vil også gerne bekræfte som min vurdering, at det, der her er tale om, er at skabe et grundlag for et dels dybere og dels stadig mere vidtrækkende samarbejde om international energisikkerhed.

Jeg forstår godt hr. Guldbergs betragtninger om prisudligningsproblematikken, når den flyttes fra energiforhold til andre forhold, selv om det stadig væk kun er tanken, at det skal fungere i en mangelsituation, sådan som det er lovens hovedformål. Jeg vil gerne i udvalget drøfte, dels hvad dette betyder i praksis på andre områder, dels, når vi ved det, om det giver anledning til en anden formulering.

Hr. Nauerby sagde direkte, at hans parti ville gå imod prisudligning. Jeg håber, at vi diskuterer delvis på grundlag af den misforståelse, at der her foreslås en prisudligning generelt. Der foreslås en prisudligning i en mangelsituation og i en ekstraordinær mangelsituation. Jeg vil gerne gøre hr. Guldbergs ord til mine, når han i sit indlæg understregede, at erfaringerne under oliekrisen i 1973 viste os, at vi i hver fald dengang manglede en prisudligningsordning. Vi havde en lang række andre redskaber, der gjorde det muligt for os at arbejde hurtigt, men vi kunne ikke arbejde hurtigt nok på dette område. Det er det, vi ønsker at tilgode i en fremtidig situation.

Til hr. Stinus skal jeg bekræfte, at der er tale om det, vi kunne kalde forskellige beregningsmåder med hensyn til lageret, fordi de 90 dage tages på lagerbeholdningerne, som de ligger i tankene. Men det, man regner med her, er med et fradrag af de 10 pct., der ligger på bunden, og hvis renhed man aldrig er mere sikker på, end man nødigt vil regne dem med i den aktuelle forbrugsmulighed.

Så skal jeg igen sige, at jeg er enig med

hr. Stinus — og dermed bliver jeg uenig med et par af de senere talere — når han siger, at der ikke er tænkt at foretage sig noget imod noget, men for noget med disse lovgivninger.

Over for hr. Lembourn skal jeg bekræfte, at vi naturligvis har tænkt os at benytte en rimelig oplysningsfrist. Jeg vil ikke tro, det var nødvendigt at ændre loven af den grund, men jeg bekræfter gerne, at den vil blive rimelig i forhold til den situation, vi befinder os i, og den kan være rimelig af vidt forskellig størrelse, afhængig af den akutte situation.

Hr. Lembourn havde en bemærkning om nødvendigheden af ansættelser, som jeg er særlig glad for, men med modsat fortegn. Vi har hidtil gennemført en delvis løsning i hvert fald i 1973 af en energikrise, som betød ansættelser på permanent basis af hundredvis af mennesker i de fleste lande omkring os, uden ansættelser. Vi har videreført eller forsøgt at videreføre en energipolitik i dette land på, hvis jeg husker ret $3\frac{1}{2}$ medarbejder. Det går simpelt hen ikke længere. Vi kan ikke nedvurdere dansk energipolitik ved at undlade at skabe et administrativt grundlag for at føre energipolitik i dette land, og derfor vil jeg gerne allerede nu på den af hr. Lembourn givne foranledning advisere, at heller ikke de to plus to medarbejdere, vi snakker om, i denne forbindelse bliver tilstrækkelige til at løse dansk energipolitikens planlægningsmæssige og administrative problemer i den kommende fremtid.

Hr. Ømann nævnte, at vi ligesom i hele konventionen mangler det universelle. Det er jeg ikke uenig med hr. Ømann i. Men når han så går videre og siger, at vi dermed er inde i en konfrontationslinje, så er vi ikke længere enige. Så er vi inde i en leg med ord, som også et par senere talere var inde på. Vi kan fra den ene side i denne sal, som synes ikke at skille på midten, men andre steder, tale om en samarbejdslinje, og fra andre sider om en konfrontationslinje. Jeg ønsker at tale om en samarbejdslinje, og det mener jeg at kunne gøre med god samvittighed, så længe der er tale om et samarbejde, vi gerne ser gjort større og bredere, end det er i dette øjeblik. Der er ikke tale om en lukket klub, der er tale om et åbent medlemskab, der meget gerne må blive større, end det er i dette øjeblik.